

Beslutningsforslag nr. B 220

Folketinget 2009-10

Fremsat den 9. april 2010 af Colette L. Brix (DF), Pia Adelsteen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Mikkel Dencker (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Tina Petersen (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om forbedring af forholdene for selvstændigt erhvervsdrivende

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende kalenderår at nedsætte en kommission eller et udvalg, som skal skabe bedre og mere rimelige forhold for selvstændigt erhvervsdrivende. Kommissionen eller udvalget skal bl.a. analysere og komme med forslag til forbedring af følgende forhold:

- Den samfundsøkonomiske og beskæftigelsesmæssige betydning af selvstændigt erhvervsdrivende, herunder for tilgangen af nye virksomheder og for tilgangen til andre virksomhedstyper (f.eks. selskaber via virksomhedsomdannelser og interessentskaber).
- De lovgivningsmæssige rammer for at etablere sig som selvstændigt erhvervsdrivende.

- Rammevilkårene inden for bl.a. erhvervs-, beskæftigelses-, skatte-, uddannelses- og miljøpolitikken for selvstændigt erhvervsdrivende i forhold til andre grupper på arbejdsmarkedet (lønmodtagere m.fl.) og andre virksomhedsformer (selskaber m.fl.).
- Vilkårene for selvstændigt erhvervsdrivende herhjemme i forhold til andre lande i EU og f.eks. USA, Canada og Australien.

Kommissionen eller udvalget skal afslutte sit arbejde med afgivelse af en rapport inden udgangen af 2011.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en let ændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 104 fra folketingsåret 2007-08, 2. samling, jf. Folketingstidende tillæg A side 6190 og 6192 og tillæg B side 1483 samt Folketingets Forhandlinger side 5547. Der blev den 11. juni 2008 afgivet beretning over B 104, hvor et flertal i Folketingets Erhvervsudvalg bl.a. bemærkede: »Der er områder, hvor selvstændigt erhvervsdrivende ikke møder de samme regelsæt som andre virksomheder og lønmodtagere, f. eks. på skatte- og arbejdsmarkedsområdet. Det er vigtigt at være opmærksom på, at sådanne forskelle i reglerne for forskellige ejerformer m.v. er begrundet, så unødvendige ubalancer mellem selvstændigt erhvervsdrivende og andre grupper på arbejdsmarkedet undgås. Flertallet finder, at der ikke på nuværende tidspunkt er behov for at nedsætte en kommission, men opfordrer regeringen til, at der fortsat arbejdes med at forbedre vilkårene for mindre virksomheder og selvstændigt erhvervsdrivende og fjerne unødvendige ubalancer, herunder at den afbureaukratiseringsplan, regeringen vil fremlægge til efteråret, indeholder forslag, der vil lette livet for mindre virksomheder og selvstændigt erhvervsdrivende.«

I svar på spørgsmål fra Folketingets Erhvervsudvalg, folketingsåret 2008-09, alm. del – spørgsmål 151 og 194, er der redegjort for, hvad der er gjort over for selvstændigt erhvervsdrivende siden beretningens afgivelse. Forslagsstillerne finder ikke, at der er gjort tilstrækkeligt for at ligestille selvstændigt erhvervsdrivende med andre former for virksomhedsdrift, og at der derfor stadig sker diskriminering. Derfor er det nødvendigt at få kulegravet hele området, så grundlaget for vækst og iværksætterstyrkes. De selvstændigt erhvervsdrivende skal have fokus og opmærksomhed i den overordnede erhvervspolitik, men desværre er der ikke den nødvendige bevågenhed over for denne meget vigtige gruppe af virksomheder i regeringens erhvervspolitik.

Rygraden i den danske erhvervsstruktur er de mindre virksomheder og ikke mindst de selvstændigt erhvervsdrivende. Virksomheder med under 10 ansatte udgør over 80 pct. af samtlige virksomheder i Danmark, hvilket er mere end i de fleste andre EU-

lande. Sættes grænsen ved 20 ansatte, udgør disse virksomheder over 90 pct. af samtlige virksomheder i Danmark. I rene tal er der næsten 230.000 såkaldte arbejdssteder i Danmark med under 10 ansatte og næsten 260.000 med under 20 ansatte.

Når der ses på virksomhedstype, er de selvstændigt erhvervsdrivende den klart største gruppe. Således udgør denne erhvervsgruppe næsten 60 pct. af samtlige virksomheder i Danmark, svarende til knap 160.000 selvstændigt erhvervsdrivende, mens selskaber (aktie-, anparts- og interessentskaber) udgør knap 35 pct. Langt de fleste selskaber har også under 10 ansatte, og mange af disse er startet som selvstændigt erhvervsdrivende.

Der bør bl.a. arbejdes på at give disse virksomheder bedre erhvervs-, beskæftigelses- og skatteforhold, så der er grobund og vækstmuligheder for disse virksomheder. Alle store selskaber og koncerner er startet i det små, og sørger vi ikke for ordentlige erhvervs-, beskæftigelses- og skatteforhold for dette meget vigtige vækstlag i dansk erhvervsliv, så visner ekspansions- og vækstmulighederne for dansk erhvervsliv. Og dermed svækkes landets konkurrencekraft og beskæftigelsesmuligheder i en stadig mere og mere globaliseret og teknologisk verden.

I dag er der desværre en række vilkår for selvstændigt erhvervsdrivende, som er diskriminerede i forhold til lønmodtagere og selskaber (f.eks. hovedaktionærer). På skatteområdet gælder det bl.a.:

- Selvstændigt erhvervsdrivende kan ikke fratække omkostninger til egen sygdomsforsikring, forsikringen til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring (AES), arbejdsulykkesforsikringer og til videreuddannelse (erhvervelse af ny viden), da disse udgifter anses som private udgifter og ikke som driftsmæssige udgifter.
- Der er en beløbsgrænse på 215.500 kr. (2010) for overførsel til medarbejdende ægtefælle, hvilket er under topskattegrænsen på 389.900 kr. Selv om det er krisetider for øjeblikket, betyder det, at hvis det går godt med indtjeningen i en virksomhed, risikerer ejeren og den medarbejdende ægtefælle samlet set at betale mere i top-

skat, end hvis beløbsgrænsen for overførsel til medarbejdende ægtefælle fulgte med grænsen for betaling af topskat. Det er i øvrigt diskriminerende, at det ikke er muligt ad denne vej at aflønne en medarbejdende ægtefælle med et højere beløb. Selv om der er mulighed for at indgå en ansættelsesaftale med ægtefællen eller bruge reglerne om friere fordeling for at omgå denne beløbsgrænse, er disse regler med til at komplicere lovgivningen og skabe stivheder, hvis man løbende har brug for at justere indkomstoverførslen/lønnen.

Denne liste på skatteområdet er ikke udtømmende, men illustrerer blot, at der er regler, som stiller de selvstændigt erhvervsdrivende ringere i forhold til andre grupper på arbejdsmarkedet og på erhvervsområdet. En ejer af et selskab (hovedaktionær, som er lønmodtager) er derfor i dag bedre stillet end en selvstændigt erhvervsdrivende, der personligt ejer sit firma og ubegrænset hæfter for virksomheden i modsætning til selskaber, hvor der er begrænset hæftelse. Der blev stillet spørgsmål om nogle af disse forhold til tidligere skatteminister Svend Erik Hovmand, hvor der var en vis imødekommenhed fra regeringens side, jf. svar på spørgsmål S 2076, S 4423, S 4424 og S 4454, folketingsåret 2002-03.

På beskæftigelsesområdet kan bl.a. nævnes de meget rigide betingelser, når selvstændigt erhvervsdrivende skal have f.eks. sygedagpenge eller efter-

løn. Her er ofte tale om omvendt bevisbyrde, hvor f.eks. en butiksindehaver for at kunne gå på efterløn ikke blot skal lukke forretningen, men også have opsagt lejemålet og afhændet varelager og inventar fuldstændigt. Det betyder i praksis, at mange butiksindehavere ikke kan oppebære efterløn i måske op til 1 år fra lukning af forretningen, til lejemål og varelager m.m. er afhændet, selv om f.eks. cvr-nr. og momsnummer er afmeldt. Lignende problemer gør sig gældende, hvis et ægtepar sammen driver en virksomhed. Hvis den ene af ægtefællerne vil trække sig tilbage på efterløn for at nedtrappe aktiviteterne i virksomheden, vil de i mange tilfælde være nødsaget til at ansætte en medarbejder for at kunne imødekomme kravet om, at der er arbejdskraftstatning for den ægtefælle, der ønsker at trække sig – selvom begrundelsen netop er at neddrose aktiviteterne i virksomheden.

Forslagsstillerne vil gerne kvittere over for regeringen for, at der er sket fremskridt med hensyn til at kunne modtage sygedagpenge, så selvstændigt erhvervsdrivende kan modtage 75 pct. af dagpengesatsen og samtidig holde forretningen kørende på et lavt blus. Tidligere har selvstændigt erhvervsdrivende kun kunnet modtage 50 pct. af dagpengesatsen. Der er imidlertid stadig væk flere områder, hvor selvstændigt erhvervsdrivende bliver diskrimineret i forhold til lønmodtagere og ansatte.

*Skriftlig fremsættelse***Colette L. Brix** (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af forholdene for selvstændigt erhvervsdrivende.

(Beslutningsforslag nr. B 220).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.